

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2021.

OKTŌBRIS

Nr. 7 (732)



Losandželosas latviešu skolas saime 2021/22. mācību gada pirmajā dienā 12. septembrī



Skolotāji un viņu palīgi, no kr.: Mārtiņš Leikarts (ar dēlu Frederiku), Aleks Dankers, Ēriks Kīns, Ingrīda Dženinngsa, Ance Levina (ar meitu Bellu), Ilze Stedmane, Elsa Brecko, Aija Kīna, Katrīna Sonveina, Inese Sviķkalne, Kristīna Urena, Krišs Kīns, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Iveta Brecko, Nora Mičule, Sanita Šūmane-Karami (attēlā nav Paula Berkolda un Gunas Reinas)

3. oktobrī plkst. 1.00 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulce biedrības Ināras un Alfona Reinu piemiņas telpā Losandželosas latviešu nama otrā stāvā
Ziņas par sarīkojumiem arī: www.biedriba.org

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS
BIĻETENS ir Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

26 Ox Bow Lane, Woodbridge CT 06525

tālr.: 1-203-397-7609; 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra
iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos
rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav
jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50
gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības
kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB
biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir
\$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abone-
mentu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu
vienu reizi: par pilnu lappusi \$40, ½ lappusi – \$25,
¼ lappusi – \$20; uzņēmējdarbības karti – \$15.*

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034



Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660

Phone: office 844-277-2639; cell 949-413-8888

www.latvianconsulate-la.org

www.facebook.com/LatvianConsul



DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-585-5748; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu
apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu
koordinātore);

Losandželosas latviešu skolas pārstāve – Aija Kīna

Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Nora Mičule, Guna

Reina, Inese Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube,

Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis
Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā
trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00
(vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas lat-
viešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB
biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir
tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks.
Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties,
sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūdzu ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot
dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības
priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org),
lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ
atsūtītajiem biļeteniem.

DK LB valdes sēde 22. augustā Zoom platformā

Sēdē piedalījās: Pauls Berkolds, Juris Buņķis, Inguna Galviņa, Aivars Jerumanis, Ivars Mičulis, Astra Moora, Valdis Pavlovskis, Līga Sviksa, Inese Sviķkalne, Biruta Šulca, Sanita Šūmane-Karami, Jānis Taube, Dziesma Tetere, Diāna Zaķe, Juris Zinbergs.

Sēde sākās plkst. 11.00

Sēdi sākot, Ivars Mičulis pieminēja 1939. gada 23. augustu, kad Vācijas un Padomju Savienības ārlietu ministri parakstīja Molotova-Ribentropa paktu. Tagad 23. augusts Eiropas Savienībā ir visu totālītāro un autoritāro režīmu upu atceres diena, kurā piemin staļinistu, komunistu, nacistu un fašistu režīma upurus.

1. Valdes locekļi bez labojumiem pieņēma iepriekšējās sēdes protokolu.

2. **Kasieris Jānis Taube** parādīja finansiālo pārskatu un ziņoja, ka visi nepieciešamie nodokļu dokumenti laikus iesūtīti. Jāņu sarīkojumā ieņemts \$2008; atlikums – 500 dolaru.

Par tīmekli namā biedrībai būs jāmaksā \$139 mēnesī.

3. Biedrības telpas remontdarbi ir gandrīz pabeigti, vēl jāieliek plaukti noliktavas telpā.

Biedrības telpu vēlas lietot skola, un **mācību pārzine Sanita Šūmane-Karami** paskaidroja, ka tajā mācības notiks vecākās klases audzēkņiem skolotāju uzraudzībā un pēc nodarbībām vienmēr tiks sakārtota. Sanita Šūmane-Karami iesniegs skolas nodarbību sarakstu.

Sēdē nolēma, ka biedrības telpu organizācijas varēs lietot atsevišķiem sarīkojumiem, filmu izrādēm u. tml.

4. **Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Juris Buņķis** ziņoja, ka forums *Spotlight on Latvia* septembrī nenotiks, jo nevar iebraukt dalībnieki no Latvijas, tas pārcelts uz 2022. gada aprīļa pirmajām dienām. Tikšanās ar latviešiem varētu notikt 2. aprīlī latviešu namā.

5. Jāņu svinības namā izdevās teicami, sanāca vairāk nekā 70 līgotāju, **sarīkojuma vadītāja Signe Platace** bija uzdevuma augstumos.

6. DK LB pilnsapulci nolēma rīkot 3. oktobrī pulksten vienos. Valdē nepieciešams iesaistīt jaunus locekļus, jāmeklē kandidāti, kuri ir ar mieru aktīvi darboties. Diemžēl vairāki valdes locekļi nevienā sēdē nav piedalījušies, pat pēdējā laikā ne, kad tās notiek Zoom platformā. Ir vajadzīgi: biedrzinis/e, inventāra

pārzinis/e priekšnieka vietnieki, sekretārs/e, koordinatori ar citām organizācijām. Biedrības darbā vairāk jāiesaista jaunieši, skolas audzēkņu vecāki, tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki, koristi.

7. Amerikas latviešu apvienības 70. kongress būs Čikāgā no 22. līdz 24. oktobrim. Biedrība uz kongresu var sūtīt vienu delegātu, jo tikai 60 biedrības biedru iestājušies Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību. Sēdes dalībnieki par kongresa delegātu izraudzīja **Sanitu Šūmani-Karami**. **Ivars Mičulis** būs atsevišķo biedru delegāts, var pieteikties arī citi.



8. **Inese Sviķkalne** pastāstīja, ka Latvijā pasūtīnātie standartizmēru karogi saņemti; nopirkti valriekstu koka kāti ar sudrabkrāsas pamatni. Inese Sviķkalne karogus izgludinās, lai nav locījumu līniju, aizvedīs uz namu un ievietos statīvos. Tie glabāsies biedrības telpā namā un tos varēs lietot jau nākamajā sarīkojumā.

9. Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums būs, kā jau spriests agrāk, 20. novembrī, un sēdē nolēma vienlaikus svinēt arī biedrības 70 gadu jubileju ar vakariņām, priekšnesumiem, balli. Visi biedrības biedri aicināti iesaistīties jubilejas rīkošanā. Par sarīkojuma budžetu nolēma runāt nākamajā valdes sēdē.

Sēde beidzās plkst. 1.30.

Sēdi vadīja Ivars Mičulis

Lūgums Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedriem samaksāt biedru naudu par 2021. gadu!

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja pie uzvārda nav B21 vai A21, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2021. gadu nav saņemta. Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana.

Aicinājums arī iesūtīt rakstus un ziņojumus par notikumiem, vērojumiem, sarīkojumiem; ģimenes locekļu panākumiem darbā, mācībās; laulībām, kristībām, iesvētībām, interesantiem ceļojumiem u. tml.

Talka Losandželas latviešu skolā

Losandželas latviešu skolas saime 5. septembrī rīkoja talku, lai iztīrītu telpas un sagatavotu skolu jaunajam mācību gadam. Talka ilga desmit stundu, piedalījās astoņi talcinieki, tostarp mazais Tomass Stedmans un viņa brālis Kārlis Kalvāns. Pieaugušie – Aija Kīna, Sanita Šūmane-Karami, Ilze Stedmane, Ingūna Galviņa, Nora Mičule, Ingrīda Dženningsa. Inese Svišķalne strādāja 25. jūlijā, 3. un 8. septembrī. Braucot uz namu, viņa piekrāva auto ar dezinfekcijas līdzekļiem, gaisa attīrīšanas aparātiem, termometriem, maskām, salvetēm, atveda jaunu kopētāju.



No kr.: Ingrīda Dženningsa, Inguna Galviņa, Ilze Stedmane



Mācību pārzine Sanita Šūmane-Karami



Nora Mičule



Inese Sviķkalne



Visās klasēs tagad būs gaisa tīrītāji, tos uzstādīja Inese Sviķkalne un Ēriks Kīns



Skolas pārzine Aija Kīna



Tagad viss spīd un laistās!

Sandiego latviešu skola

Atskats uz pagājušo gadu

Par spīti pandēmijai 2020./2021. mācību gads aizritēja labāk, nekā uzdrošinājāties cerēt. Skolā bērni bija sadalīti divās klasēs: „burtiņu klases” audzēkņus (pirmsskolas vecuma bērnus) mācīja Līga Sviksa, 1.-3. klases skolēnus – Sandra Gotlaufa-Orozko. Rudenī un ziemā ik nedēļas notika tikai Zoom nodarbības, līdz pavasarī varējām pāriet uz jauktām klātienes / Zoom nodarbībām.

Papildus iknedēļas nodarbībām, kopā ar citām ASV latviešu skolām, lietojot Zoom, piedalījāties sešos sarīkojumos – tikāmies ar literātēm, mūziķi Ilgu Reiznieci, apskatījām Dainu skapi, svinējām Ziemsvētkus, kā arī noskatījāties četras teātra izrādes. Kopā ar Sandiego latviešu ev. lut. draudzi klātienē svinējām visus lielos svētkus, kā arī maijā devāmies skolas ekskursijā uz Temekulas melleņu laukiem.

Mūsu skolas skolēni piedalījās ALAs rīkotajās Rumaka lasīšanas sacensībās, kur nopelnīja prēmijas, ko izmantojām klases ballītes rīkošanai. Vairāki bērni piedalījās pandēmijas laika īpašajos projektos – latviešu diasporas himnas „Jauna dziesma” ieskaņojumā un Dziesmu svētku kopprojektā, dejojot deju „Sīki putni kāzas dzēra”. Šie skaistie videoieraksti būs brīnišķīga piemiņa arī pēc tam, kad pandēmijas laiks jau sen būs aizmirsis:

<https://www.youtube.com/watch?v=YefUPMwpgek>
<https://www.youtube.com/watch?v=7ti-h9bXipA&t=140s>

Skolas gada beigās 16. jūnijā kopā ar Losandželosas latviešu skolas draugiem Signijas Greiemas (Graham) mājās Eskondido pulcējāties jautrās Līgosvētku svinībās. Vijām vainagus, dziedājām līgodziesmas, dejojām, baudījām Līgosvētku mielastu un pat kurinājām īstu, dzīvu jāņuguni:

<https://www.facebook.com/sandiegolatvian>

Plāni jaunajā mācību gadā

Jaunajā mācību gadā vēlamies turpināt līdzšinējās, kā arī iepriekšējā gadā aizsāktās tradīcijas. Septembrā beigās plānota skolas rudens ekskursija uz ķirbju audzētavu, oktobrī Miķeļdienas un ķekatu laiks, novembrī Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums un Sandiego latviešu ev. lut. draudzes 70 gadu jubileja, decembrī Ziemsvētki.

Vēlamies turpināt ciešu sadarbību ar Losandželosas latviešu skolu, piedalīties ALAs lasīšanas un citos konkursos, Latvijas Nacionālās Bibliotēkas rīkotajā lasīšanas žūrijā, Zoom sarīkojumos ar Latvijas jauniešiem, kā arī ik nedēļu čakli mācīties. Mūsu skolā

nav mācību maksas, bet visi vecāki aicināti piedalīties un atbalstīt skolu atbilstoši savām spējām (mācot, piedaloties sarīkojumos, sagādājot uzkodas, pieskatot jaunākos bērnus).

Lai mums visiem veiksmīgs mācību gads un vienmēr prieks mācīties mūsu – latviešu – valodu!

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozko

Informācija:

e-pasts: Sandra.gotlaufa@gmail.com;

tāl.: 760-460-1856

e-pasts: ligasviks@yahoo.com; tālr.: 949-395-1628



Sandiego latviešu skolas Rumaka lasīšanas sacensību dalībnieki



Sandiego latviešu skolas skolēnu izbraukums uz melleņu lauku Temekulā



Sandiego latviešu skolas 2021./22. mācību gada pirmā diena 11. septembrī; skolēnus uzrunā skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozko



No kr.: skolotāja Līga Sviksa, Losandželosas latviešu skolas mācību pārzine Sanita Šūmane-Karami, Sandiego latviešu skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozko un Signija Greiema (viņa savu māju un dārzu atvēlējusi skolas nodarbībām)



„Burtiņu klases” audzēkņu nodarbības vada skolotāja Līga Sviksa; labā pusē ticības mācības skolotāja Guna Reina

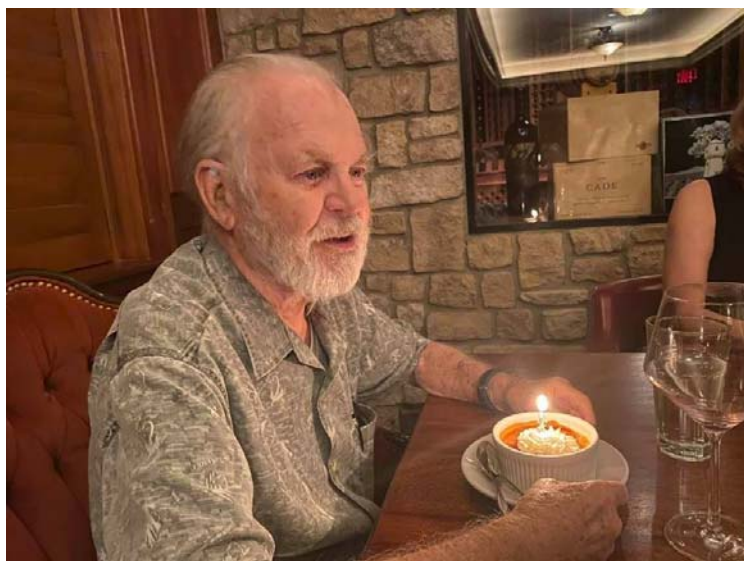


1-3. klases skolēnu nodarbības vada skolotāja Sandra Gotlaufa-Orozko

Sveicam jubilārus!



**Solveiga Ērmane 17. augustā kopā ar draudzenēm svinēja 97 gadu jubileju;
no kr.: Daina Ābele, Anna Ābele, Maija Paegle, Guna Reina, jubilāre,
viņas meita Jana Kukla, Biruta Šulca, Silvija Millere**



**Antons Švarcs savā dzimūdienā
26. augustā bija kopā ar tuvākajiem
draugiem; pietrūkst tikai 90 svecīšu,
bet tas ar nolūku, lai nepiesaistītu
ugunsdzēsēju uzmanību**

*Dzēram, brāļi, šo dieniņu,
Šij dieniņa dzeņamā,
Ne citā dieniņā
Mēs še visi sanāksim.*

(T. dz.)

MY WAY IN MUSIC

I started out in music with Mārtiņš Vietnieks from Nebraska, whom I met at a San Francisco Latvian Song Festival. He played the guitar and I, the keyboard, at the infamous, all Latvian, *Venice House*. We formed *The Village Moose*, a 4 piece, top 40, rock band. Knowing many Latvian polkas un songs in addition to rock and roll, we played several Latviešu balles at various rental halls before the Latvian Nams was built. I remember us backing the great Andrejs Kurmiņš as he wowed the audiences with *Delilha* and other powerful Tom Jones style songs. The rehearsals with Andrejs were truly memorable.

I left music for a long time (had to make some money) then returned to it around 2005. With a great coach, JoAnne Montana, who performed and toured around the world, who taught me how to sing and play the guitar. When Mārtiņš Vietnieks returned to California from Taos New Mexico, we formed a guitar and vocal duo, *Al and Marty*. We played at numerous bars and restaurants including a Jāņi at White Rock Lake organized by the much missed, Imants Nagainis. Mārtiņš left the state again and I did a few solo "gigs" doing lots of Jimmy Buffett material.

Again, with a great vocal coach, Terri Weiss, I learned to sing the *American Classics* and joined the *Pay it Forward Band* who performed at retirement and assisted living facilities where I met Angela O'Neill who was the female vocalist and I, the male. We formed a musical friendship and performed with some "big bands" for a while where I got the nickname *The Duke of Smooth*. Then when she got the *Outrageous 8* band organized, she asked me to be a part of it.

Angela started out as a trained actress. Perhaps the most memorable was her starring role in the 90s. horror movie "Sorority House Massacre", and still, to this day, gets fan mail from horror film addicts. Now, she works behind the camera as a "Prop Master", with her own company, for TV and feature film productions.

Throughout her singing career Angela managed to gather, for *The Outrageous 8*, some of the best professional musicians around who have individually played and/or recorded with the likes of The Doobie Brothers, Joe Cocker, James Brown, Billy Joel, The Rolling Stones and other music luminaries. Our alto sax player, and musical director, Sam Morgan, even toured with the Los Angeles based Latviešu teātris for the musical they did a few years ago and still knows some



words and phrases in Latvian. (Ask Lolita Ritmanis about Sam).

Angela O'Neill and The Outrageous 8 have been successful in the musical journey playing numerous venues including supper clubs and outdoor events, in addition to several album recordings which have received significant "air time" on the radio, including the Christmas album which was recorded last year. Our performance at the

famed Catalina Jazz Club was our second time there and I think our best. We will be appearing for our return to Michael Feinstein's in a couple of weeks and are lining up other venues if restrictions permit.

We used to rehearse at the local 47 musician's union in Burbank, but since the covid 19 restrictions were placed, the union rehearsal rooms are closed. So now, every Wednesday evening, we rehearse in the back yard of my house with pizza, wine and musician stories afterwards. The neighbors love it and at times they even applaud when we get things right.

In addition to being with Angela, I have also hve been performing with, and a founding member of, *The Doo Drops*, a Doowop and Motown ensemble consisting of 5 musicians and 6 singers just finishing our 5th. appearance at Burbank's famed celebrity hang out, the *Smoke House*.

Aldis Timšs



Nora Mičule, Inguna Galviņa un Aldis Timšs džeza klubā Catalina Bar & Grill (6725 Sunset Blvd, Los Angeles), kur mūzikis dziedāja 15. augusta vakarā

Jaunā mācību gada sākums Losandželosas latviešu skolā

*Dar' man, tēvis, pastaliņas, / Pērc man staltu cepurīt'
Šuj man svārkus, māmuliņa, / Skolā iet(i) man gribas.*

Šīs izcilā latviešu dzejnieka Ausekļa dzejoļa rindas zina visi vecāki, kuŗi mācījušies latviešu skolā un noteikti vēlas, lai tās kādreiz deklamētu arī viņu bērni...

Losandželosas latviešu skolā jaunais, 71. mācību gads, sākās 12. septembrī. Šogad skolu apmeklēs 40 audzēkņi vecumā no 2 līdz 14 gadiem, un skolotāju pienākumus uzņēmušies 12 skolotāji, 4 palīgskolotāji un viens palīgs, kas nāks talkā, kur vien būs nepieciešams.

Skolēniem, skolotājiem un vecākiem ierodoties latviešu namā, visus priekštelpā sagaidīja Losandželosas latviešu skolas pārzine Aija Kīna ar savas ģimenes locekļiem, kuŗi pēc viesmīlīgas sasveicināšanās veikli visiem izmērija temperatūru un izsniedza vārda zīmītes.

Telpas jau bija sagatavotas darbam un zāle sakārtota, lai visi sasēstos, ievērojot Losandželosas pilsētā noteiktos attālināšanās norādījumus. Vāzēs bija saliktas skolotājiem paredzētās puķes, skatuvi rotāja bērnudārza vadītāju Kristas Ances Levinas un Ilzes Stedmanes sagādātie zvaigzņiņu formas oranži baloni ar uzrakstu „Sveika, skola!”. Uzraksts un baloni, protams, visvairāk piesaistīja jaunāko klašu audzēkņu uzmanību.

Skolas pārzine Aija Kīna visus apsveica, priecājās par kuplo skolas saimi un aicināja Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes diakoni Gunu Reinu teikt uzrunu, un pēc tās sekoja aicinājums piecelties Latvijas Valsts himnai, kam klavierpavadījumu spēlēja Ēriks Kīns. Skolas pārzine lūdza skolotājus nostāties zāles priekšā, apsveica un iepazīstināja ar ģimenēm, kuŗu atvases mācīsies viņu vadībā. Aija Kīna iepazīstināja visus ar „klases pūcīti”, kam tobrīd trūka sejas maskas, jo nebija atrodamas pūcītes austiņas. Tas pievērsa pat pašu jaunāko skolas audzēkņu uzmanību un bija piemērots brīdis, lai, īpaši mazajiem, paskaidrotu, ka maskas iekštelpās būs jāvalkā visu laiku. Skolas pārzine Aija Kīna ar savu humoru, aizrautību un entuziasma vieglumu radīja sirsnīgu un pavisam neformālu noskaņu piepildītajā skolas zālē.

Pēc īsas iepazīšanās skolotāji ar savu klašu audzēkņiem devās uz klašu telpām vai vietām, kur notiks mācības. Pagaidām ne visām klašu grupām šogad ir pašiem sava mācību telpa.

Zālē bija novietoti vairāki galdi: pie viena skolas grāmatvede un 4./5. klases skolotāja Inese Sviķkalne iekasēja skolas mācību maksu; 8.B klases skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa reģistrēja programmas „Bērnu žūrija” dalībniekus, piedāvāja grāmatas lasīšanai, izdalīja rakstāmlietas un krītiņus; skolas mācību pārzine un 8.A kla-

ses skolotāja Sanita Šūmane Karami dāvināja grāmatas ģimenēm, lai netrūktu izziņas materiālu šī gada tematam skolā „Latvijas novadi”.

Vecākiem bija iespēja apskatīt un pasūtīt „Latviešu valodas bilžu vārdnīcu” bērnudārza audzēkņiem, Latviešu valodas aģentūras izdoto grāmatu „Noķer vārdus”. Vecākiem tika piedāvāta arī Amerikas latviešu apvienības materiāla „1000 vārdu saraksta” izdruka, kuŗā saktoti 1000 latviešu valodā visbiežāk lietotie vārdi un to tulkojums angļu valodā. Skolotājus iepriecināja vecāku interese par šo materiālu!

Ilze Stedmane un Ance Levina aicināja pie kafijas galda, paldies viņām!

Tā kā pirmajā skolas dienā ieradās gandrīz visas ģimenes, kuŗu bērni vēlas apmeklēt skolu, skolas vadība aicināja skolotājus ieplānot iepazīšanās spēles un dažādas nodarbības jau pirmajā skolas dienā, lai tālais ceļš būtu lietderīgi mērots visiem. Šķita, ka visvairāk par pirmajām nodarbībām jūsmoja bērnudārza audzēkņi un tie vecāki, kuŗi latviešu namā ar savām atvasēm bija pirmo reizi un pie klases durvīm vai kopā ar mazuļiem telpā vēroja, kā viņiem veicas, un centās darboties līdzi!

Pienāca uzskodu laiks, skolas saime vairs nevarēja ietilpināties priekštelpā vien, tāpēc galdus, kur katrai ģimenei ar līdzpaņemtajām pusdienām mieloties, izvietojām arī lielajā zālē. Paldies Losandželosas latviešu nama pārvaldei par atļauju zāli izmantot šim nolūkam! Vecāki pēc pusdienām saslaucīja uz grīdas nobirušās drupačas, salocīja galdus, lai atbrīvotu vietu tautasdeju nodarbībām.

Katrs skolotājs pavadīja vairākas stundas ar saviem audzēkņiem, un skolas pārzine iegāja katrā klasē, lai pavērotu, kā pirmajā dienā veicas skolotājiem un skolēniem.

Skolotāja Ingrida Dženningsa (Jennings) šogad mācīs divas atšķirīgu vecumgrupu audzēkņu klases, kuŗās mācības būs latviešu un angļu valodā. Viņai talkā nāks palīgskolotāja, Losandželosas latviešu skolas absolvente Elsa Anete Brecko. Viņas māte Iveta Brecko mācīs apvienotās 1./2. klases skolēnus.

Palīgskolotāju pienākumus uzņēmās arī Losandželosas latviešu skolas bijusī skolniece Katrīna Sonveina, ilggadējā skolas pārzine Nora Mičule un Mārtiņš Leikarts.

Sagatavošanas klases skolotājs būs Losandželosas latviešu skolas absolvents Aleks Dankers, viņa meita Sofija mācīsies 1. klasē, dēls Svens bērnudārzā.

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes diakone Guna Reina mācīs ticības mācību.

Bērnudārza vadītājas būs Krista Ance Levine un Ilze Stedmane, nodarbības būs latviešu valodā.

Skolotāja Inese Sviķkalne mācīs apvienotās 4./5. klases skolēnus, skolotāja Sanita Šūmane Karami – 8.A klases, skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa – 8.B klases skolēnus, Pauls Berkolds un Ēriks Kīns mācīs dziedāšanu, Kristīne Urena – tautasdejas.

Mēs ļoti priecājamies par skolas absolventu iesaistīšanos skolas darbā un par visiem, kuŗi svētdienas rītus pavadīs skolā, dāvājot savas zināšanas un laiku, lai skolas audzēkņi varētu izglīties latviskā vidē un sadraudzēties ar citiem bērniem. Ir zināms, ka šīs draudzības ilgst visa mūža gaŗumā. Cerēsim, ka bērni ar prieku katru svētdienu nāks uz latviešu skolu!

Vēlos pateikties Ingridai Dženningsai, Aijai Kīnai, Ilzei Stedmanei, Ingunai Galviņai par piedalīšanos skolas telpu sakopšanas talkā 5. septembrī, kā arī Aijai Kīnai, Ērikam Kīnam, Inesei Sviķkalnei par vairākkārtēju pēcpusdienu pavadīšanu namā, gan tīrot un kārtojot telpas, gan uzstādot gaisa attīrītājus, Kristīnei Urenai par tautastērpu sagādāšanu, tautastērpu brunču un grāmatu atgādāšanu no Latvijas uz Losandželosu skolas vajadzībām! Paldies Aijai Kīnai, Ilzei Stedmanei, Mārtiņam Leikartam par jauno ģimeņu uzaicināšanu apmeklēt latviešu skolu! Paldies Inesei Sviķkalnei par palīdzību sagādāt un atsūtīt skolas mācību grāmatas. Paldies DK Latviešu biedrībai par pretimnākšanu un tīmekļa lietošanas samaksu skolai!

Paldies visiem, kuŗiem rūp Losandželosas skolas darbība un kuŗi gatavi ziedoties, lai skolas vide būtu tāda, kuŗā katrs justos gaidīts un vēlētos uzturēties!

**Losandželosas latviešu skolas mācību pārzine
Sanita Šūmane-Karami**



Skolēnus, skolotājus, vecākus un viesus apsveica Losandželosas latviešu skolas pārzine Aija Kīna



Uzrunu pirmajā skolas dienā teica Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes diakone Guna Reina



Aija Zeltiņa-Kalniņa pirms nodarbībām skolēniem izdalīja rakstāmlietu un krītiņu kārbas...



... un bērni nekavējoties sāka zīmēt

Atmiņas par Edgaru Jēkabsonu

Dzimis 1925. gada 15. maijā, miris 2021. gada 28. jūlijā

Edgars Jēkabsons Losandželosas latviešu sabiedrībā bija ļoti iecienīts, viņš atbalstīja Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcu un organizācijas, nāca uz sarīkojumiem, vienmēr bija dzīvespriecīgs, smaidīgs, viņam netrūka draugu. Edgars Jēkabsons sarīkojumos namā bieži fotografēja un filmēja, viņam ir bagātīgs arhīvs. Pirmajā vietā viņam bija ģimene, par ko nemitīgi rūpējās.

Edgars Jēkabsons 1950. gadā iepazinās ar Skaidrīti Kupču. Viņi salaulājās, un Edgars Jēkabsons tika atbrīvots no kaņādienesta. Pēc pāris gadiem piedzima divas skaistas meitas – Anita un Linda.

Ģimene mīlēja ceļot un katru gadu devās kādā gaŗākā ceļojumā pa ASV. Par ceļojumiem visiem ir bezgalskaistas atmiņas, ļoti daudz fotogrāfiju un videofilmu.

Edgars Jēkabsons darīja visu iespējamo, lai gūtu labākus panākumus darbā, ilgi palika darbavietā, bieži strādāja līdz vēlam vakaram, nemitīgi papildināja zināšanas. Darba dēļ viņš nevarēja būt tiešos sakaros ar radiem Latvijā. Viss mainījās, kad Edgars Jēkabsons stipru muguras sāpju dēļ bija spiests pensionēties. Atvērās jauna plaša pasaule, jo varēja sākt sazināties ar radiem Latvijā. Radi bieži brauca pie viņa ciemos uz ASV, un viņš pats varēja doties uz mīļo tēvzemi.

Būdams pensijā, Edgars Jēkabsons daudz laika pavadīja ar meitām Lindu un Anitu, Anitas dzīvesbiedru Uģi, ar mazbērniem Valdi un Brigitu, viņas dzīvesbiedru Viestartu, ar mazmazbērniem Vilhelmu un Viktoriju, kā arī ar daudzajiem Latvijas radiem. Viņš turpināja ceļot, jo ceļošana bija viņa lielā aizrautība.

Edgars Jēkabsons vienmēr ļoti rūpējās par savu veselību, cik spēdams, pretojās kaitēm, kādu tomēr netrūka.



Ar viņa milzīgo gribasspēku dzīvot un meitas Lindas nemitīgajām rūpēm un gādību viņam izdevās sasniegt 96 gadu vecumu.

Pēdējos gados mēs ļoti daudz laika pavadījām sarunās, mums bija daudz kopēju paziņu visā Amerikā. Stundām ilgi varējām tērzēt par tehniku, mašīnam, celtniecību, ikdienas notikumiem, par dzīvi – praktiski par visu ko!

Vieglas smiltis, Edgar!

Dāvis Reins

*Guli, mana dvēselīte,
Šonakt krusta galiņā,
Eņģeļi apguluši,
Debess vārtus aizvēruši.*

*Klavē mana dvēselīte
Pie Dieviņa namdurīm;
Celies, Dieviņ, aun kājiņas,
Laiž iekšā dvēselīti.*

Kalamazū latviešiem jauns dievnams

2019. gada 8. jūlijā ugunsgrēkā tika izpostīts Kalamazū latviešu ev. lut. apvienotās draudzes dievnams. Tas bija latviešu pašu rokās celts par tautiešu saziēdotiem līdzekļiem. Liesmās sadega gandrīz viss, izglābtas tikai dažas altārsegas un sudraba trauki.

Draudzes locekļiem bija jālemj, ko darīt – saņemt atlīdzību vai celt jaunu baznīcu. Doma par baznīcas celšanu sākumā likās nepaveicams uzdevums. Tomēr tika pieņemts lēmums celt baznīcu. Jaunā dievnama ēka uzcelta blakus latviešu namam, un abas ēkas ir savienotas. Celtniecības darbus sāka 2020. gada rudenī. Lielā nelaime veicināja visu vietējo organizāciju ciešu sadarbību un savstarpēju atbalstu. Un tagad, kad latviešu nams un baznīca praktiski ir zem viena jumta, sadarbība un savstarpējs atbalsts varēs turpināties.



Jaunais dievnams tika uzcelts nepilna gada laikā, un tas atbilst mūsdienu vajadzībām. Tajā varēs pulcēties 80-100 dievlūdzēju. Tas ir gaišs un tik skaists, ka, tajā ieejot, sirdi pilda prieks.

Kalamazū draudzes jaunā dievnama celtniecību ar ziedojumiem atbalstīja arī Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes locekļi.

Jaunā dievnama iesvētīšana notika 5. jūlijā. Svinīgajā dievkalpojumā piedalījās

LELBA's archibīskape Lauma Zušēvica, LELBA's pārvaldes priekšiece prāveste Anita Vārsberga-Pāža, Vidienes apgabala prāveste Dr. Sarma Eglīte, prāvests emer. Gunārs Lazdiņš, mācītājs Roberts Franklīns, mācītājs Jānis Ginters.

Svētku dievkalpojumu ievadīja draudzes mācītāja Aija Greiema (Graham) ar vārdiem: „Sens ir paradums celt Dievam svētnīcu – vietu, kur dzirdēt Dieva vārdu un saņemt sakramentus. Pateicībā par Kalamazū draudzes jauno svētnīcu pulcējamies Dievam pateikties, kā arī izlūgties viņa svētību šim namam.”

Jaunā dievnama atslēgas saņēma draudzes priekšiece Anita Grīviņa.

Lai Dievs svētī Kalamazū draudzi!

Guna Reina



Restaurētais nodegušās baznīcas krusts tagad novietots jaunās baznīcas lūgšanu dārzā



Kalamazū latviešu ev. lut. draudzi apsveica Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes pārstāvji diakone Guna Reina un Dāvis Reins

„Pērkonītis” atsāks dejoj!

Lūdzu pieteikties dejojājus, kuri vēlētos piedalīties Dziesmu svētkos Minesotā 2022. gadā.

Diāna Zaķe, tālr.: 323-356-7620

e-pasts: dianamarazakis@gmail.com

Aicinājums Losandželosas latviešu koristiem

Vēlētos atsākt koŗa darbību! Tuvojas divi ievērojami sarīkojumi, koŗos gribētu, lai koŗis piedalās. Pirmais – 20. novembrī būs Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības un Dienvidkalifornijas latviešu biedrības 70 gadu jubileja. Būtu skaisti, ja koŗis varētu nodziedāt šajās svinībās pāris dziesmu.

Otrais – nākamgad jūlija sākumā būs Dziesmu svētki Minesotā. Gribētu, lai varam pieteikties kā koŗa vienība. Lai labāk iemācītos repertuāru, tāpat kā iepriekšējos gados balss partijas būs ieskaņotas, un koŗisti paši varēs mājās mācīties. Iecerētas arī sesijas pa balsīm *Zoom*,

un tajās aicināti piedalīties koŗisti no citām pilsētām. Vadītāji būs diriģenti no ASV un Kanadas. Aicinu dziedātājus sasaukties.

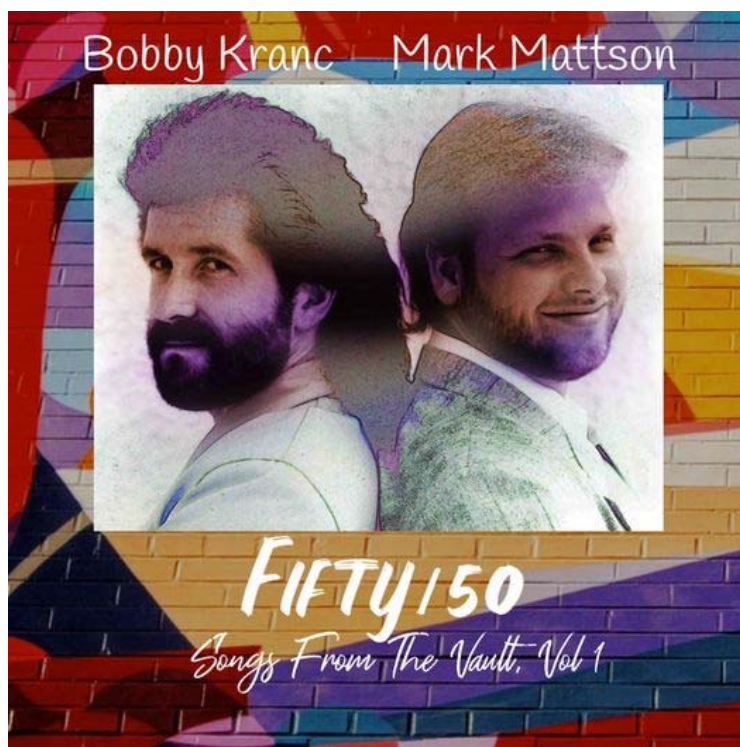
Cik mēs esam? Vai ir jaunieši, kuri vēlas dziedāt? Jaunā paaudze laipni aicināta piedalīties. Vēlams, lai koŗa dalībnieku skaits ir daudz lielāks. Domāsim, kā sekmīgi atkal sākt darbu. Apzināsim, cik koŗistu varētu piedalīties sarīkojumā 20. novembrī un Dziesmu svētkos Minesotā. Vienosimies par dienu un laiku atsevišķiem mēģinājumiem. Lūdzu zvanīt vai rakstīt, ja ir kādi jautājumi!

Tālr.: 818-645 8754

e-pasts: berkolds@calarts.edu

Pauls Berkolds

50 dziesmu albums!



In December of 1989, songwriting duo **Mark Mattson** and **Bobby Kranc** (FIFTY/50) assembled a group of stellar musicians to perform a showcase set of songs they had written together.

The band featured: WAYNE BROWN on Drums, RAMI YANI on Bass, JAMES DRIVER on Guitar, BRIAN KILGORE on Percussion, DAVE KOZ on Saxophones and EWI, ZANUCK LINDSEY on BG and LD Vocals, MELANIE TAYLOR on BG and LD Vocals, MARK MATTSON on Keyboards and Vocals, and BOBBY KRANC on LD and BG Vocals.

The venue was "At My Place" in Santa Monica (which closed in 1993). It was a fun spot for live music in Los Angeles for more than decade.

“Fifty/50: Songs From The Vault, Vol.1” (15 tracks) is now available for dancing and listening pleasure on ALL the various music purchase and streaming platforms. (Apple Music, Spotify, Amazon, Youtube, etc):

<https://music.apple.com/.../fifty-50-songs.../1581863658>

<https://open.spotify.com/album/3YDRomqCgCpQ4vpKHaty0P>

<https://music.amazon.com.br/albums/B09D1CYQR5>

Neaizmirsīsim savējos, apciemotsim viņus biežāk!

Zigrīda Upeniece kopš jūnija dzīvo vecčaužu namā *Rowntree Gardens* Stantonā, Apelsīnu pagastā. Zigrīdai Upeniecei ir 96 gadi, viņa agrāk aktīvi darbojās DK DV apvienības vanadžu kopā. Vanadžu kopas pārstāves Lisa Edmondsone un Inguna Galviņa viņu apciemoja jūnijā un vēlreiz aizbrauca ciemos 13. augustā. Viņas trijātā apsēdās pie kafijas galda, un Zigrīda Upeniece stāstīja par savu dzīvi, dalījās atmiņās. Diemžēl viņas redze ir pasliktinājusies, grāmatas lasīt grūti. Zigrīda Upeniece priecātos par citiem viesiem un arī tālruņa zvaniem.

Adrese:

12151 Dale Street #C214
STANTON CA 90680
Tāl.: 657-667-0036



No kr.: Inguna Galviņa, Zigrīda Upeniece,
Lisa Edmondsone

*Šis dīvainais
Maskarāžu laiks*

...

Kam C vitamīns

Kam D vitamīns

Kam... Trumpis rokā

Kam dusmas

PanDēmijas drauds

Kam vientulības

IZMISUMS

un ...

Kādam prieks

Uz priekšu sauc

LAIKS

Apstājies bez steigas

Izolētas dienas

s v ī s t

Lai nelīstu ārā

No alas bez maskas

Šis dīvainais

Maskarāžu laiks

Cik smieklīgs tu

un...

BAISS

Ar masku savādo

*Vai vari pieņemt to
Kam kāda rase vai
k r ā s a*

Cik labi

Šodien aizmirsts

Ir šis naidis

un

Vietā stājies

Šis pandēmijas laiks

Ar mēģinājumu

m e ž ģ ī n ē m

Vai pērlēm klāts ir

VAIGS

Un dažam karogā

Ir paslēpts

smaids

Ir svarīgs šodien

Lai neatšķīries

Tu un nelec

no pūļa ārā

s a v ā d ā k

... dabūsi pa

mūli

ru

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a *gift* to you
on *Midsummer*,

Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com

Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com

Guntim Lindem piecas uzvaras!

Kovidvīrusa ierobežojumu dēļ 2020. gadā vieglatlētikas sacensības brīvā dabā ASV un Kanadā tikpat kā nenotika.

2021. gada 6. jūnijā vieglatlētikas klubs *Southern California Striders* rīkoja sacīkstes *Meet of Champions* (47. gadskārtējās) *Mater Dei* vidusskolas stadionā Santanā. Guntis Linde piedalījās 100 metru (rezultāts – 23,53 sek.) un 200 metru (51,78 sek.) skrējienā un abos bez konkurences ieguva pirmo vietu vīriešu 90-94 gadu vecumgrupā.

USA Track & Field ASV 2021. gada vecvieglatlētu meistarsacīkstes notika no 22. līdz 25. jūlijam Aijovas pavalsts universitātes *Cyclone Sports Complex* stadionā Eimzā, Aijovā. Un Guntim Lindem 93 gadu vecumā (dz. 1928. gada 14. jūlijā) vīriešu 90-94 gadu vecumgrupā izdevās iegūt piecus ASV nacionālos meistartitulus!

Līdz šim Guntis Linde bija Santamonikas vieglatlētikas kluba dalībnieks, bet šajās meistarsacīkstēs – Dienvidkalifornijas vieglatlētikas kluba pārstāvis.



Guntis Linde 22. jūlija rītā savā vecumgrupā bez konkurences 5000 m noskrēja 45:32.17 minūtēs.

Nākamajā, 23. jūlija rītā, viņš savā vecumgrupā bez konkurences 2000 m šķēršļu skrējienā veica 16:51.90 minūtēs.

Nākamā uzvara bija 24. jūlijā – Guntis Linde 800 metrus noskrēja 4:58.15 minūtēs; šoreiz viņam bija viens gadu jaunāks konkurents, bet viņš palika tālu iepakaļ.

Sacensību pēdējā dienā, 25. jūlijā, Gunša Lindes 1500 metru skrējiena rezultāts bija 10:25.54 minūtes, un arī šoreiz gadu jaunākais konkurents nevarēja

viņu panākt.

Turklāt 25. jūlija pēcpusdienā Guntis Linde ieguva piekto meistartitulu 4x100 m klubu vienību stafetes skrējienā. Guntis Linde skrēja pirmais no Dienvidkalifornijas vieglatlētikas kluba četrinieka, un ar rezultātu 1:23.95 minūtes tika iegūta pirmā vieta vīriešu 70-74 gadu vecumgrupā.

Apbrīnojami un nepārspējami!

EMBASSY OF LATVIA
NOVUSS CUP
2021

Join us for Latvia's national game of Novuss!

2306 MASSACHUSETTS AVE NW WASHINGTON DC 20008 USA

October 16
2021

THE GAMES START AT 10am
REGISTRATION OPEN FROM 9am
PRE-REGISTRATION BY OCT 7 COB
BY EMAIL: embassy.usa@mfa.gov.lv
BUFFET LUNCH WILL BE SERVED

HEALTH PROTOCOLS ACCORDING TO CDC GUIDELINES

Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Biedrība varētu uz ALAs kongresiem sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru.

Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!



Piemiņas brīdis izsūtītajiem pie Latvijas Valsts prezidenta

Latvijas Valsts prezidents Egils Levits 17. augustā aicināja uz piemiņas brīdi 1941. gada 14. jūnijā deportācijās cietušajiem. Sarīkojuma apmeklētājiem bija iespēja apskatīt zīmējumu konkursa uzvarētāju darbu izstādi un noklausīties sacerējumu konkursu uzvarētāju darbus.

Sarīkojumā piedalījās Losandželosas latviešu skolas 7./8 klases (skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa) audzēknis Eduards Zeltiņš-Kalniņš, viņam ir 12 gadu. Viņš guva atzinību par zīmējumu „Brīnumainā izglābšanās” un pastāstīja par zīmējumā attēloto notikumu viņa vectēva Imanta Kalniņa bēgļu gaitās 1945. gadā.

Pēc sarīkojuma Eduards Zeltiņš-Kalniņš teica:

„Piepildījās mana vēlēšanās satikt Latvijas Valsts prezidentu. Es biju ļoti pārsteigts par ielūgumu! Mazliet uztraucos, kad bija jāstāsta par zīmējumu un kā tas tapa. Prezidents sacīja, ka mans zīmējums satrauc un tas esot interesants stāsts par vectēvu.

Kļuva skumji, klausoties esejas, ko bērni lasīja par radniekiem, kurus izveda uz Sibīriju. Pateicos savai māmiņai Aijai Zeltiņai Kalniņai par vēstures stundām un stāstiem par bēgļu gaitām. Viņa ierosināja mani piedalīties zīmēšanas konkursā un palīdzēja intervēt vectēvu, kas dzīvo Aijovā!

Paldies Aivaram Jerumanim un laikraksta „Laiks” redaktorei Ligitai Kovtunai par dāvanām.”

Apsveicam Eduardu ar panākumiem konkursā. Lai ražens nākamais mācību gads!

Aija Zeltiņa-Kalniņa



**Eduards Zeltiņš-Kalniņš
pie sava zīmējuma**



Latvijas Valsts prezidents Egils Levits un sarīkojuma dalībnieki Eduards, Tomass, Aija Zeltiņi-Kalniņi



Zīmējumu konkursa laureāti



**Zīmējumu konkursa laureāti kopā ar Latvijas Valsts prezidentu Egilu Levitu;
pirmais no kreisās Eduards Zeltiņš-Kalniņš**



**Prezidents Egils Levits apsveic
Eduardu Zeltiņu-Kalniņu**

Notikumiem bagāta vasara Gaŗezērā

Losandželosas latviešu skolas absolvente Liāna Berkolde šopavasār beidza pirmo studiju gadu Sandiego universitātē un vasarā strādāja Gaŗezērā. Viņa ir ilggadēja Gaŗezera bērnu nometņu audzēkne, 2018. gadā absolvēja Gaŗezera Vasaras vidusskolu un jau pērn strādāja par audzinātāju Gaŗezera bērnu nometnē. Brīvajā laikā Liāna Berkolde spēlē plūdmales volejbolu, klausās mūziku, māca bērniem matemātiku un tiekas ar saviem draugiem.

Liāna Berkolde pastāstīja:

„Šovasar Gaŗezērā biju bērnu nometnes audzinātāja, kā arī Sagatavošanas skolas un Vasaras vidusskolas audzēkņu nodarbību vadītāja. Viss izskatījās mazliet savādāk, jo bija jāievēro stingri likumi, sargājoties no vīrusa. Visiem, ieejot telpās, vajadzēja uzlikt masku, un bieži bija jālieto rokas dezinfekcijas līdzekļi.

Bērnu nometnē bija mākslas un sporta nodarbības, keramikas apmācība, rotkalšana, makšķerēšana, loka un bultas mešana. Bērniem patīk vakara nodarbības, īpaši iecienīts ir plūdmales vakars, šķēršļu gājiens, balle, vispopulārākā ir karoga spēle.

Nometni vadīja Aija Kīna, viņa izplānoja mācības un nodarbības. Mēs, audzinātāji, arī



plānojām un vadījām nodarbības, lai bērniem būtu iespēja skraidīt pa mežu, peldēties, rotaļāties plūdmalē un attīstīt savu radošo garu, zīmējot, krāsojot un izveidojot jaunas spēles.

Pirmā nedēļa bija darbinieka nedēļa, kad visi Gaŗezera darbinieki apguva pretvīrusa noteikumus un iepazinās cits ar citu.

Nometnes pirmais posms „Valodas vārti” ilga divas nedēļas, tajā piedalījās bērni, kuriem ir ierobežota latviešu valodas prasme. Šī posma bērniem bija nepieciešams daudz tulkot, taču viņos ir dzīvs latviešu gars, un viņi daudz iemācījās.

Nākamajās divās nedēļās nometnē bija bērni ar labākām latviešu valodas zināšanām. Viņi daudz dziedāja, dejoja tautasdejas un latviešu valodā mācījās par dabu.

Audzinātāja darbs ir ļoti prasīgs, un man ne vienmēr bija viegli līdz dienas beigām saglabāt vajadzīgo spēka līmeni, taču bērnu enerģija mani iedvesmoja.

Pēc nometnes beigām kopā ar Dariusu Baginski Sagatavošanas skolā un Vasaras vidusskolā biju tautasdeju palīgskolotāja un volejbola spēles treniņu vadītāja. Mans vecākais brālis Aleks vadīja futbola un volejbola treniņus vidusskolā.

Vasaras beigās man bija izdevība pavadīt laiku kopā ar saviem draugiem un klasesbiedriem, sauļoties, peldēties, braukt ar laivām un baudīt jauku kompaniju skais-tajā Gaŗezērā.

Man bija liels gandarījums strādāt Gaŗezērā, un ļoti ceru drīz atkal atgriezties!”



Aija Kīna



Kam gan nepatīk raudzīties ugunskurā!



Rotaļas plūdmalē



Liāna Berkolde (trešā no kreisās puses) kopā ar draugiem



Vēja kalnā Gaŗezera – divu paaudžu pārstāvji, kuŗi vasarā strādāja vidusskolā un bērnu nometnē; stāv (no kr.): GSS audzinātājs Dariuss Baginskis, fotografe Sarma Ejupa; GVV audzinātāja Daiga Cera, GVV audzinātāja Elisa Sīpola, futbola treneris Aleks Berkolds, GBN galvenā audzinātāja Liāna Berkolde, GVV audzinātājs Jānis Tupesis, GBN vadītāja un GVV folkloras skolotāja Aija Kīna; sēž: GVV biroja vadītāja Žīži Baginska, GVV mākslas vēstures un vēstures skolotāja Līga Ejupa, GVV latviešu valodas skolotāja Elisa Cera, GVV vadītāja Sandra Sīpola, GVV koŗu diriģents un dziedāšanas skolotājs Pauls Berkolds, GVV audzinātāja Māra Tupese



Pauls Berkolds diriģē kori Gaŗezera Vasaras vidusskolas izlaidumā

Gaŗezērā vienmēr ir jauki!

Šovasar mūsu bērni bija Latviešu centra Gaŗezers vairāku iemīļoto programmu dalībnieki. Mēs paši visas bērniības vasaras pavadījām Gaŗezērā mācoties un nodarbojoties ar sportu, te sadraudzējāmieš ar citiem bērniem. Tagad šo iespēju bauda mūsu bērni.

Audris un Māra šovasar mācījās Gaŗezera Sagatavošanas skolā. Tajā ir plaša programma – ir iespēja apgūt latviešu valodu, piedalīties dziedāšanas stundās, dejojot tautasdejas, nodarboties ar sportu un peldēt! Bērni divas vai trīs nedēļas dzīvo jau jaukās mājiņās, kuŗas sauc par „Kriksiem” (pēc rakstnieka Jāņa Širmaņa pasakas „Kriksis”). Katru vakaru nometnē ir interesantas nodarbības, piemēram, mantu meklēšana, karogu spēle un balles. Viena no iemīļotākajām nodarbībām ir „nakts šķēršļu gājiens”. Bērnus kādā naktī bez iepriekšējas brīdināšanas pamodina, un viņiem nakts tumsā jāpārvar dažādi šķēršļi. Cita iemīļota nodarbība ir „plūdmales vakars”. Šajā vakarā plūdmalē jāatrod smiltīs aprakts arbūzs un jāsacenšas virvju vilkšanā. Tie, kuŗi virvju vilkšanā zaudē, iekrīt lielā bedrē, kas pilna ar ūdeni.

Krišs Kīns šovasar piecas nedēļas mācījās Gaŗezera Vasaras vidusskolā. Pandēmijas dēļ bērni bija izlaiduši vienu nometnes vasaru, tātd Krišs sāka mācības vidusskolā, būdams otrā gada skolēns. No rīta līdz pusdienas laikam Krišs mācījās mākslas vēsturi, ģeografiju, latviešu valodu un literātūru, Latvijas vēsturi un tautasdejas. Viņš arī dziedāja vidusskolas korī un cītīgi mācījās spēlēt volejbolu.



No kr.: Krišs Kīns, Audris Kīns, Māra Kīna

Draudzības, kādas izveidojas Gaŗezērā, ir mūžīgas – tā ir liela dāvana bērniem.

No visas sirds vēlamies pateikties Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai un Daugavas Vanagu apvienībai par stipendijām, kas palīdzēja bērniem īstenot ieceri vasarā mācīties Gaŗezērā. Viņiem ir ļoti jaukas atmiņas par pavadīto vasaru.

Aija un Ēriks Kīni

Izlaidums vasaras vidusskolā Kurša



Vilis Zaķis un Ella Makolifa (McAuliffe) (otrais un trešā no kreisās) šogad absolvēja Rietumkrasta latviešu izglītības centra vasaras vidusskolu Kurša; Vilis Zaķis bija arī audzinātājs bērnu vasaras nometnē Mežotne

Losandželosas latviešu skolas absolventi turpina mācības



Laila Reimane sāka studijas *Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health* Baltimorā

Vēlam vislabākās sekmes!

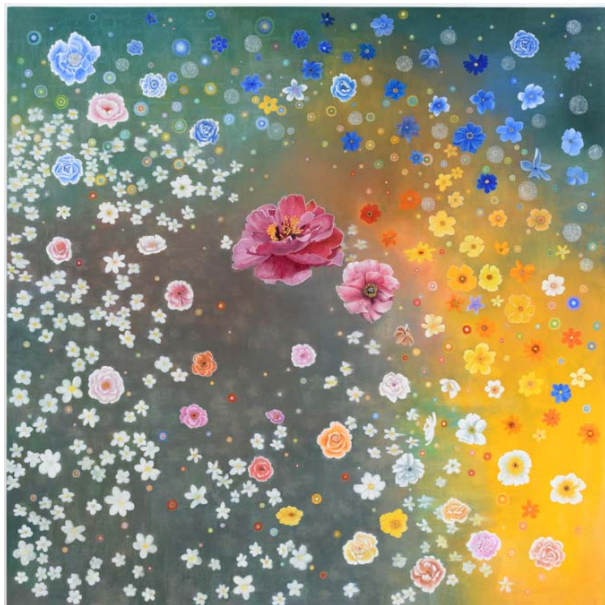


Aija Reimane sāka otrā gada studijas Aijovas universitātē (*Iowa State University*); vasarā viņa strādāja Rietumkrasta latviešu izglītības centra vasaras vidusskolā Kurša, palīdzot gan virtuvē, gan citur, kur bija nepieciešams

Dan McCleary and Astrid Preston at Craig Krull, Santa Monica

by PETER FRANK, August 2021

Article: <https://whitehotmagazine.com/articles/at-craig-krull-santa-monica/5110>



Astrid Preston “Summer – Asterisms of the Seasons” (2021); oil on canvas, 42 x 42”

No genre of painting could be more anodyne than flowers, right? Perhaps, but the floral history of art brims with vigor, passion, and even fury, as we know from vanitas still lifes and expressionist bouquets. Dan McCleary and Astrid Preston are known for their intimate, transportive subjects – McCleary for his stolid figures, Preston for her delicate gardens – but they stir drama and sensuality out of virtuosic form and technique. The two artists’ recent emphasis on flowers (coincident, but perhaps triggered by the pandemic’s social muting) focuses them both on familiar forms but not-so-familiar obsessions.

McCleary’s focus, in fact, encompasses other still life subjects – fruit, in particular – while Preston’s attention to blooms does not treat them as natural arrangements. Both artists paint in oils, but to almost opposite effect: McCleary favors mostly muted, opaque colors (especially in his slate-gray backgrounds), while Preston devises an intoxicating array of luminous hues. Their roots are in 19th century French painting, to be sure, but McCleary descends from the mid-century near-tactile realism of Fantin-Latour and Monticelli, and ultimately early Cézanne – not to mention the Italian gravity of Morandi – while more and more, Preston conjures Redon and the color-world of post-Impressionism even as her ties to late Monet remain evident.

The influence of Pacific Asian painting can also be felt in both bodies of work. The title Preston has given her show, “Between Worlds,” seems to refer to the “world” of Impressionism and that of ukiyo-e, the “floating world” of Hokusai, certainly as her downpours of petals fall into aqueous fields of mysterious, indistinct depth, her floral maelstroms marrying Redon’s pastels to Monet’s water lilies in a Japanese ceremony. How different in heft and motion are McCleary’s bunches bursting from glass vases, or his studies of single stems, or his arrangements of mangoes, plums, nectarines, and so forth, set on a level plane and swaddled in crepuscular shadow. Dusky as they are, these simple depictions, harkening back to 17th century Spanish masters like Zurbarán and Coton – and forward to McCleary’s contemporary Martha Alf – reflect all manner of available light, that in the gallery and that imagined by the painter.

For all the art-historical models they bespeak, the latest work by these two accomplished Los Angeles artists finally belong to an American artistic spirit, the “still small voice” posited against the presumptions of grandeur associated with American art (and life and land in general). Dan McCleary’s self-contained, self-possessed plants and fruits speak of a quieted, interiorized mind, while Astrid Preston’s nebulous flower showers provide a soothing, poignant caress-by-landscape. These veteran painters deal with how things look, allowing us to determine for ourselves how things feel.



Astrid Preston “Hollyhocks” (2020); oil on canvas, 36x48”

Zilā Skaistule atgriežas mājās

Nezinu, kur īsti sākt šo stāstu. Vai ar to rītu, kad pamostoties atskārtām, ka tai vietā, kur parasti vīd gaŗai un zemai laivai līdzīgs ar pelēku pārklāju apvīts siluets, tagad vien rēgojas nepierasts tukšums ar treknu, melnu eļļas pleķi apakšā? Vai to sākt no daudz senākiem laikiem, kad par ilgu gadu darbu Rēzeknes Slaukšanas iekārtu rūpnīcā inženieris Jāzeps nopelnīja atļauju rindas kārtībā iegādāties automašīnas *AvtoVAZ* modeli – *VAZ-2102* sniegbaltā krāsā. Jāzeps bija mans vectēvs, un tā kā es biju viņa pirmais un kādu laiku arī vienīgais mazbērns, tad tieši man tika gods un laime netraucēti pīties viņam pa kājām visos viņa darbos, sākot ar koka grābekļu darināšanu un beidzot ar automašīnas mazgāšanu un sveču mainīšanu. Kad sparīgi rūcot un sprauslājot sēdēju pie stūres un iztēlojos, kā braucu pa dangainiem lauku ceļiem, vedot mājās sēņotājus vai traucos pa maģistrālēm, lai pavadītu sestdienu pie jūras, es vēl īsti neko neredzēju pāri stūres ratam, bet jau tad mani aizrāva tas spēks, kas nāk no automašīnas metalla iekšām, un tās pogas, kloķi, sviras un pedāļi, kas liek šim milzim kustēties pēc manas iegribas. Jau toreiz zināju, ka kādreiz arī man pašai būs auto.

Gāja laiks, vectēvs jau brauca pa debesu platajiem un gludajiem ceļiem, kur ne ātrumam, ne sapņiem nekādu ierobežojumu nav, bet ar viņu pavadītais laiks un viņa interese par motoriņiem iegūla manī, un tos es nesu sev līdzī. No Latvijas dzīve mani atveda uz Ameriku, kur, mācoties universitātē Kolorado pavalstī, mani uzņēma jauka latviešu/amerikāņu ģimene. Te nu man bija iespēja iepazīties ar ģimenes galvas Rika Džergensena (Rick Jergensen) tēvu, kam acis mirdzēja tikpat spoži un krūtīs rībinājās tādi paši motoriņi kā manam vectēvam Latvijā. Atminos to dienu, kad tikām uzaicināti apskatīt viņa plašo auto kolekciju – ar lielu lepnumu un prieku viņš rādīja savus lolojumus, pavizināja visus, kas vēlējās, un pacietīgi izstāstīja katra auto stāstu. Viņa kolekcijā bija Amerikā dažādos laikposmos ražotie antīkie automobiļi, un tā bija pirmā reize, kad es tā pa īstam novērtēju to spēku un skaistumu. Arī šo pieredzi paņēmu līdzī un noglabāju pie sevis. Tur tā arī palika, izejot cauri dzīves posmiem, kur automašīna man bija tikai veids, kā daudz-maz droši pārvietoties, un kur kaut ko apbrīnas vērtu gājām aplūkot vienīgi mūzejos.

Tomēr šad tad ar vīru ļāvāmies pasapņot. Kaut kas



mūs vilktin vilka pie vecajiem spēkra-tiem. To plūstošās līnijas, smailie, pār-mēru izstieptie un uzrautie pakaļgali ar chromētām kontūrām, saulē uzsildītu ādas sēdekļu smārds, dārdošais motors, ko var pazīt jau pa gabalu, un eļļas un benzīna aromāts, kas ir vienlīdz stiprs gan salonā, gan ārpus tā. Un ar tiem ir jāprot braukt! Ne brīdi nav viegli, šķiet, neatminies pēdējo nobraukto ceļa posmu, drīzāk gan uz pieres izspiežas aukstas sviedru lāses, domājot, kā tagad izgriezt šo piecarpus metru gaŗo peldošo salu.

Tā nu gandrīz vai pa jokam nolēmām piedalīties klasisko auto izsolē, domājot, ka ne nu laimēsim, nekā. Sagādījās, ka

tas bija tieši mūsu kāzu jubilejas priekšvakarā, un mēs nosmējāmies, ka, ja laimēsim, tad būsim viens otram sagādājuši neiedomājami varenu dāvanu. Tā arī notika, neviens cits solītājs nebija atradies, un 1960. gada *Chevy Impala* modelis tirkīzzilā krāsā ar baltu strīpu un tikpat baltiem ādas sēdekļiem bija mūsu. Komplektā ietilpa gan dārdošā, visas citas skaņas slāpējošā motora elpa, gan benzīna smārds, gan mutuļojošais karstums, kas gāzās salonā, ja braukts ilgāk par 20 minūtēm. Par to visu mēs bijām pilnīgā sajūsmā. Vēl bija jāpierod, ka uz ielas gājēji mēdza atzinīgi smaidīt, māt, fotografēt un gaŗām-braucēji atvēra logu un sauca: „Lieliska automašīna! Kuŗa gada raŗojums?”

Bērni nodēvēja automašīnu par Zilo Skaistuli un bija īpaši priecīgi, ja varēja kādreiz ar to aizbraukt uz skolu vai pavizināt savus draugus.

Zilā Skaistule bija tik gaŗa, ka mūsu lielpilsētas izmē-ra gaŗāžā nelīda iekšā, un mēs to novietojām iebrauca-majā celiņā turpat zem mājas logiem. Pārsedzām ar pār-klāju, lai saule nepārkarsē, bet patiesībā man patika, kad tā tāpat vien stāvēja visā savā krāšņumā un priecēja gaŗāmgājējus un kaimiņus ar savu Kalifornijas debesu zilumu. Šad tad kāds piestāja, izteica komplimentu, padalījās ar savām jaunības atmiņām un stāstīja, ar kādu automašīnu braucis toreiz, kādus sapņus sapņojis un, cik labi, ka kādam vēl tāds atgādinājums par jaunības jūsmu atrodams tieši tai iebrauktuvē, kuŗai katru dienu jāiet gaŗām, izvedot suni pastaigā. Un vēl bija viens ekolo-gijas students un patriots, kas skrēja pie mums ziņot, ka šī auto izplūdes gāzēs ir nepieļaujami daudz dabai kai-tīgo vielu. Arī tas mani priecēja, un es viņam nevarēju nepiekrist un teicu, vai nav brīnišķīgi, ka šāds auto vēl

eksistē, ir kā atgādinājums cilvēces progresam un tam, cik ļoti nepieciešami ir elektriskie automobiļi. Vienaldzīgo nebija, katram bija kas sakāms, un ap Zilo Skaistuli vienmēr virmoja pozitīva enerģija.

Un tagad esmu nonākusi pie stāsta īstā sākuma, kad apjukuši nevarējām saprast, kā mājas priekšā pa nakti radies tukšums. Ne vienmēr gribas ticēt tam, ko acis rāda, bet tas nu bija skaidrs, ka automašīna bija, un tagad tās vairs nav. Zvanījām policijai, apdrošināšanas kompanijai un noskatījāmies mūsu drošības kameras videoierakstu. Atklājās, ka četri vai pieci vīri jau vairākas nakts pēc kārtas vienā un tai pašā laikā nākuši izpētīt, kā auto tiek glabāts, kādas drošības sistēmas uzstādītas, un cik viegli būtu atlauzt durvis. Tai brīdī iedomājos, cik gan trāpīgs laiks izraudzīts šādām nodarbēm, jo pulksten divos naktī pat visvairāk bezmiega mocītie naktsputni ir jau aizmiguši un tie cīruļi, kas katru dienu sagaida saullēktu, vēl nav pamodušies. Mūsu māja bija cilvēku pilna, bet ne mēs paši, ne mūsu radi, kas viesojās tai laikā, nebija dzirdējuši ne skaņu. Kā tas iespējams, ja es dzirdu savu auto braucam jau trīs kvartālu attālumā no mājām? Tie, kuŗi šo to sajēdz par Amerikas autobūvi aizritējušā gadsimta 60. gados, zinās, ka šiem auto tērauds netika žēlots un tie bija bezgala smagi, un lielo motoru un tā laika tehnoloģijas dēļ tie arī bija ārkārtīgi skaļi. Par to bija informēti arī zagļi un tāpēc ieradās kuplā skaitā, un arī tālākais plāns bija rūpīgi pārdomāts. Izrādās, zagļi bija atmūķējuši durvis un izripinājuši auto no iebrauktuves, izgriezuši uz ielas un tad ar savu vagonveida auto, kam priekšgals aptīts ar segu, lai nesabojātu zagto automašīnu, pavisam klusi stūmuši to prom pa naksnīgo ielu, lai atrastu kādu klusāku un atstatāku nostūri, kur mēģināt izlauzt aizdedzi un iedarbināt skaļo motoru. Mūsu kameras videoierakstā nebija iespējams izlasīt laupītāju auto numuru vai sazimēt viņu sejas, tāpēc apstaigāju visas kaimiņu mājas cerībā, ka kāds kaut ko ir dzirdējis vai kādam ir labāks videoieraksts. Visi kā viens atvēra durvis un aicināja iekšā; kāds piedāvāja ūdeni, cits kafiju, cits vīna glāzi. Tas bija pavisam liels pārsteigums, jo lielpilsētās, kur cilvēki turas savrup, esmu pieradusi pie vairāk rezervētas attieksmes. Nevienam nebija labāka videoieraksta, bet katram atradās kāds labs atbalsta vārds.

Pie sevis nodomāju, žēl gan, ka jāpazūd automašīnai, lai iepazītu tuvākus un tālākus kaimiņus, bet, ja no šīs visas ķezas tomēr atkrīt kāds labums, tad tas noteikti ir visas jaukāš tikšanās un sarunas ar kaimiņiem.

Tikpat jauki bija saņemt atbalstu un padomus no draugiem gan pa tālruni īsziņās, kā arī lasot komentārus *Facebook*. Daudziem bija jautājumi un ļoti lietderīgi padomi, kādas auto pretaizdzīšanas ierīces būtu palīdzē-

jušas novērst zādzību. Mums auto stāvēja ārā, pagalmā, un durvis bija aizslēgtas, tas arī viss. Un nebija tā, ka braucām ar to tikai īpašos gadījumos un reizi nedēļā pucējām un spodrinājām ar baltiem cimdiem. Lai arī skaists un aprīnas vērts, Zilā Skaistule netika slēpta garāžā un to lietojām, kad vien bija vajadzība, jo man patīk, ka auto nav kā mūzeja eksponāts, bet ikdienā pilda savas funkcijas. Laikam šī iemesla dēļ, ka neslēpām un lietojām, Zilo Skaistuli pamanīja arī cilvēki ar ne tik cēliem nodomiem.

Vēl pieķēru sevi pie domas – labi, ka Zilo Skaistuli nepazaudējām, pirms jautrā draugu lokā bijām paguvuši godam nosvinēt tā sešdesmit gadu jubileju. Kādu dienu ķimerējoties gar motoru, vīrs bija uzgājis auto korpusa iekšpusē iespiestu ražotāja serijas numuru, un, vēlāk vecās *Chevy* grāmatas pārskatot, varējām uzzināt mēnesi un pat nedēļu, kuŗā auto ražots. Atklājām, ka mūsu Zilā Skaistule dzimusi 1960. gada jūnija ceturrtā nedēļā. Kad 2020. gadā pilnā sparā plosījās kovīdvīruss, sapņojām par to, ka, tiklīdz ies labāk, aicināsim ciemos draugus un kopā svinēsim lielo jubileju. Kas gan to būtu domājis, ka būs jāgaida vesels gads, bet 2021. gada vasara bija klāt, un viesi ieradās aizritējušā gadsimta 60. gadu tērpos, mēs kopā klausījāmies 1960. gada *Top-100* labākos mūzikas skaņdarbus, uz grīla cepām hamburgerus un pēc tam ar nepieklājīgi skaļo motora rūkoņu rībinājām kaimiņu ielas, kā to, iespējams, bija darījuši tie, kas Zilo Skaistuli pirms gadiem nopirka pavisam jaunu. Kas to lai zina, kādās rokās tagad šis auto būs nokļuvis. Labi vien ir, ka mēs vēl paspējām nosvinēt jubileju un auto aizgāja atkal tālāk pasaulē, vispirms pavadot divus neaizmirstamus sajūsmas un aprīnas pilnus gadus mūsmājās.

Kamēr pieaugušie kā jau pieaugušie pārrunāja notikušo ar policijas inspektoriem, zvanīja apdrošināšanas kompanijām, sarunājās ar kaimiņiem un draugiem, mēģināja tikt skaidrībā, mazliet kavējās sentimentālās atmiņās, bet jau racionāli izvēra, par kādu summu zagļi pārdos Zilo Skaistuli melnajā tirgu, tikmēr bērni kā jau bērni sapņoja, kā viņi notvers zagļus, atradīs Zilo Skaistuli un pārvedīs to mājās. Un ir tik labi, ka ir bērni, viņu dzīves redzējums un degsme visu šo pasauli un nejauko jezgu vērst par labu, un ka viņiem ir pilnīga, nelokāma un nepārspējama ticība sekmīgam atrisinājumam.

Un, ar šādu ticību bruņots, mans dēls Mikus nākamajā rītā sēdās uz divriteņa un paziņoja, ka domā, Zilā Skaistule varbūt vēl ir tepat netālu, un viņš brauks to meklēt.

Ja es sēstos divritenim mugurā, ja līdz tam vispār tiktu, tad droši vien neko neatrastu, jo neticētu, ka auto ir



kaut kur tepat netālu, bet Mikus aizelsies un skaļi gaviļēdams jau pēc 30 minūtēm bija klāt. Jā, esot klusā sānielā nostumta, pamesta, dzīva un vesela, lai nākam, lai skrienam, lai steidzamies vest mājās. Un tā pavisam vienkārši Zilā skaistule atgriezās pie mums mājās. Nevajadzēja ne policijas inspektoros, ne drošības kameras, ne gaŗas apsprieŗšanās, ne sareŗģŗtus plānus, bija gana ar bērna ticēbas spāŗniem. Losandŗelosas policijas departaments varēja zādzēbas lietu atzēŗmēt kā pabeŗgtu, un mēs varējāŗm priecāŗties, ka atguvāŗm savu ēŗpaŗsumu. Zilajai Skaistulei nu bija pāŗis cēŗņā nopelnētas rētas un skrambas – stumjot mazliet apskrāŗpēta aizmugure, izlauzta aizdedze un nolauzta rokas bremze, bet visādi citādi tā bija tikpat krāŗŗņa kā lēŗdz ņim un varbūt vēŗl krāŗŗņāka, jo tagad izslēŗjās vēŗl staltāķ aiz lepnuma, ka zagļiem turējās pretēŗ ar godu un tik viegli vis nedevās rokās. Mēs droŗi vien nekad tā arēŗ neuzzināŗsim, kāpēc zagļē nepabeidza iesāķto un pameta automaŗŗnu netālu no nozieguma vietas. Visticamāķ, ka gan auto stumŗšanai, gan aizdedzes izlauŗšanai vajdzēja vairāķ laika nekā bija plānots, arē



iedarbināŗt maŗŗnu neizdevās, lai gan tika mēŗģināŗts to darēŗt daŗzādos veidos. Iespējams, ka tad jau nāca uz rēŗta pusi un kāds kaimiņŗ, kam patēŗk agri celties vai kam jāved suns pastaigā, iztraucēja zagļus, pirms darāmais bija pabeŗgts. Viņē steēģā pameta auto ar puspievēŗtāŗm durvēŗm un paceltu motora vāķu.

Kad policējas detektēvŗs atbrauca vēŗlreiz, lai noņēmtu pirkstu nospiedumus, viņŗ neatrada neķo vairāķ, kā vienu daļēķu plauķstas nospiedumu, pēc kuŗa kādu atrast bēŗtu neiespējams. Iespējams, zagļē paŗlaēķ jau meklē nāķamo upuri.

Tagad Zilajai Skaistulei ēŗ gan signālizāķēķa, gan globāļā lokāķēķas noteēķšanas sistēma, gan arē dzeltens tēŗrauda „zābaks”, kas rotā pakaļēķo rēŗteni, lai to nevarēŗtu neķur aizstumt. Un mums ēŗ piedzēŗvojums, ķo atcerēsimies vēŗ ilgi. Vēŗ mums ēŗ nodibēķnātas pazēŗŗšanās un draudzēbas ar tuvēķēŗm un tāļāķēŗm kaimiņēŗm. Un es ceru, ka Zilā Skaistule kādās mazās un arē lielās sēŗrsnēķās ēŗ iedarbināŗjusi mazu motorēķnu, kas radēŗs ēŗsterēķi, priēķu un sajēķsmu par automobēķēŗm, gluŗēķi kā tas bija man paŗŗai bēŗnēķbā, kad grantēķ zem rēŗteņēŗm krakŗŗķot, mans vectēvŗ Jāzēķps ēŗbrauca pagalmā ar savu snieģbalto automaŗŗnu VAZ.

Inese Sviķķkalne



Anita Mellepe

Vieta, kur pulksteņus aizstāj prāmis jeb tuvā un tālā Sāremā

Nav salu, nav problēmu

Kad dzirdu pieminam vārdu Sāremā, uzreiz nāk prātā Dziesmu svētki Igaunijā, kad, skatot dziesmai par Sāremā, koristēm acis ir asaru pilnas... Zinu latviešus, kuŗi joprojām errojas – kālab mums noņēma pat vienīgo salu Baltijas jūrā?! Vai tad igauņiem salu nav gana! Pazīstu arī tautiešus, kuŗi, priecīgi smaidot, stāsta: mūsu teritoriju Latvijas ziemeļaustrumiem piedalīja, vienīgi upurējot Roņu salu. Nav gan īstas pārliecības, ka mūsu valdība šo „pazaudēto” salu apsaimniekotu jēgpilni – gan jau tā tiktu privatizēta vai pārdota. Fakti liecina, ka Roņu salas iemītnieki gadsimtiem spējuši mierīgi iztikt bez jebkādiem kungiem, pat bez uzvārdiem. Ap Sāremā ir 600 mazāku salu, un Igaunijas valdība par rūpēm nevaimanā. Igauniem nav par grūtu, ja kāda pilsoņa veselības vai citu nopietnu vajadzību labā uz salu jāšūta hēlikopters vai pat jāpietuvina prāmis.

Salinieku dzīve pasakaina ir tikai pasakās

Dzīve jūras ūdeņu vidū nebūt nav izprieca. Vasaras saulītē – tad nu vēl tā, bet šķīdonī un vētrās – labāk tomēr būt deklarētam uz sauszemes. Mums, grupai ceļotāju, kuŗus vieno Latvijas Lauksaimniecības universitātes Mūžizglītības centra aktivitātes, laikapstākļi augusta beigās iegādājās samērā labi. Taču rudenī uz divām saulainām dienām velti cerēt. Protams, jo tuvāk salas malai, jo skaidrāk – saimniece te bijusi un būs Vējamāte ar saviem nenogurstošajiem dēliem. Tālab pieredzes apmaiņas ekskursijas (precīzāk – praktiskās nodarbības) vadītāja Signe Neimane mūs, drošs paliek drošs, regulāri pārskaitīja.

Divu dienu ceļojuma lieliskais gāds un tulks Jānis Prangels stāstīja – apmēram 100 x 50 km lielās salas iekšpusē interesantākie pieturas punkti, kuŗus paspēsīm apskatīt, ir Anglas dzirnavas un Kāli krāteris. Krasta ainava piesaista skatu ik uz soļa: tur jūra rāda savu spēku, jūras putni – izturību, gulbji – nemirstīgo skaistumu. Bet vairāk par idillisko skatu ar cēlajiem gulbjiem tūristus piesaista mazie akmentiņi. Ja atradīsi akmentiņu ar caurumu – tas uz laimi! Tikai ūdeņu malā pa īstam redzams salas raksturs: plānā – kā margarīna kārtiņa skopuļa sviestmaizē – auglīgās zemes kārtā virs dolomīta iežu pamatnes, vējos slīpi pieliektie koki un kadiķīši, kā no ūdens krastā izmestas prāvas krāsainās zivis – zvejnietu laivas. Sāremā simbolam noder arī vējdzirnavas

un bākas, aitu un brīvvaļas govju bariņi trūcīgajās ganībās. Gadsimtiem ilgi salinieki piekopoši arī jūras „nelegālo policistu” arodu, neatpaliekot no vikingsiem. Bet netrūkst arī cēlpilnu piemēru, kad visi pieaugušie ciema ļaudis, avarējušo kuģi ieraugot, sadodas rokās, lai cietušajiem palīdzētu izķepuroties krastā.

Kāli ciema brīnums joprojām tiek pieminēts

Kā salas ikdienas mieru un rāmumu iztraucēt gribēdams, Sāremā mežos netālu ko Kāli ciemata nokritis meteorīts, par kuŗa ierašanos un citiem apstrīdamiem parametriem zinātnieki joprojām turpina diskutēt. Lai nu kā – krātera diametrs ir 110 metru, dziļums – 22 metri. Izsviestā dolomīta vaļņa augstums – 16 metru. Gāds stāstīja: troksnis, ar kādu svešķermenis ieurbies zemē, būtu sadzirdams pat 1000 km attālumā. Tātad – arī latviešiem pirms 4000 (tiek minēti arī citādāki cipari) gadiem uz mirkli varēja aizkrist ausis, jo no Sāremā gaisa līnijā esam pavisam niecīgā attālumā. Lai apkārtne būtu vēl interesantāka – krāteris ap sevi iemitinājis astoņus mazākus radniekus, kuŗu diametri ir no 15 līdz 40 metriem. Bet ne jau tikai krāteru dēļ Igaunijas lielākā sala kļuvusi par ļoti pievilcīgu tūrisma galamērķi. Kuŗš reiz šeit pabijis, ātri atpopas, ka salu, kas uz kartes aizņem pavisam mazu laukumiņu, kārtīgi nevar pagūt apskatīt pat trīs dienās. Igaunijas lielākajai salai krasta līnija vien ir 854 km (lai salīdzinām – Latvijas „apkārtmērs” ir tikai 1836 km, bet jūras robeža – 498 km).



Kāli krāteri var apskatīt ikviens, un biļete nav jāpērk

Ceļi Sāremā ir lieliski, šur tur pat cenšoties asfaltu nomainīt ar kaut ko „senlaicīgāku”. Tuvāk jūrai redzami arī Otrā pasaules kara tanku bloķētāji – piramīdveida betona lietnes, kuņas būtu lietojamas arī mūsdienās. Mums laimējās – skatieni neuzķērās degradētajām teritorijām – padomju laiku būvju graustiem, no kuņiem Baltija netiek vaļā joprojām. Savulaik bijusi doma Sāremā savienot ar cietzemi. Par laimi, tas nav īstenojies arī jaunajos laikos – jo tad vairs tā nebūtu Sāremā sala, bet visparastākā pussala...

Uz dolomīta var izaudzēt visu ko

Salas vidusdaļā apmeklējām vairākus zemkopjus, bet trīs pieturas punkti bija īsti neparasti objekti. Pirmais – senlaicīga sēta, kuņas saimnieces lopu zāļu recepti (kadiķu novārījumu) pārvērtušas par kārumu – kadiķu sīrupu ar dažādām piedevām. Otrais – vieta, kur neauglīgā zeme pārvērsta gandrīz paradīzē – neticami skaistajā krāšņumkoku un puķu dārzā fotografējas gan kāzinieki, gan citādu svinību dalībnieki. Trešais – necils īpašums, kuņā pāris no Vācijas skarbi pieticīgos apstākļos vāra dažādu veidu sinepes: mazās burciņas – neskatoties uz solido cenu – neticami ātri pazūd ekskursantu ceļasomās. Ēdamie suvenīri kļūst arvien populārāki, bet no Sāremā gribējās pārvest arī kādu virtuvei noderīgu lietiņu (smaržīgo kadiķa trauku paliktņi, maizes dēļīti, sviesta nazīti vai no dolomīta izvirpotu trauciņu).

Skaidri redzams, ka latviešu autobusi te visur ir ļoti gaidīti, – saimnieces burtiski tek tecīgiem un nevienai no viņām (neatkarīgi no ieraksta pasē) dakteris diētas kursu vai sporta zāli nerekomendēs. Čaklās sāremietes savās



Šī dārza saimniece bija ļoti pārsteigta, kad pie viņas sāka ierasties tūristi un pat kāzinieki; dārzu viņa – pa lāpstas tiesai – atkaņojusi akmeņainajai augsnei viena pati, jo dzīvesbiedrs strādā Somijā, atbalsta morāli un materiāli



Kadiķi Sāremā aug visur, vēl čaklāk nekā pie mums baltalkšņi; kadiķu ogas nogatavojas tikai otrajā gadā



Sīrups pudelēs un burciņās – šie našķi patiesi ir ļoti veselīgi!



Suvenīri mums visiem pilnas mājas, bet ne katrs tik noderīgs kā Sāremā kadiķis

skarabajās mājvietās, pagalmā un liesās zemes pleķīšos ieminušas apskaujami daudz taku. Acīmredzot tieši par to stāsta dziesma, kas no acīm izvilina sāļas pērles...

Bīskapa pils varētu būt arī mūsdienās

Vismaz diena būtu jāvelta vienīgajai pilsētai – Kuresārei ar tās 13 000 iemītniekiem (uz salas dzīvo apmēram 32 000). Mēs, aizrāvušies ar iekšzemes zemes kopēju pūliņu apskati, „galvaspilsētā” nokļuvām vien vēlā vakarā. Pēc vakariņām mundrākie devās apskatīt vecpilsētu, kas vietvietām stipri atgādina Ventpili. Vietējos nekur neredzējām.



Kuresāres pils esot unikāla, jo līdz pat mūsdienām saglabājusies labā „veselības stāvoklī”

Sāremā stipri cieta *kroņvīrusa* pirmajā vilnī, to sevišķi smagi izjuta ap 300 viesnīcu un naktsmītņu īpašnieki, – līdz tam laikam latvieši un daudz eksotiskāku valstu ekskursanti Sāremā bija iecienījuši. Pandēmijas pamiera laikā, kad tālāki ceļi slēgti, salu kuplākā pulkā sākuši apmeklēt arī lietuvieši. Tagad visiem un visur modē tējas un padzērieni imunitātes stiprināšanai. Mūsu autobusā visu laiku par dabas veltēm stāstīja Zeltīte Kaviere. Lai kur mēs pietājam un vērsām skatu, viņa uzreiz pazina desmitiem garšaugu vai tējas zāļu, kuŗas izlolojusi skarbā jūras piekraste. Protams, praktiski visi šādi augi zaļo arī Latvijā. Tikai Sāremā, par laimi, vēl nemana monokultūru laukus, dabiskajiem augiem pagaidām brīvestības gana.

Kā neieņemams cietoksnis mums palika bīskapa pils, jo mūzeja darba laiks jau beidzies, bet pēc mūsu brokastīm nebūtu vēl sācies. Pili saglabājušies lieliski nocietinājumu vaļņi un ūdens aizsardzības kanāļi. Ja tuvotos vēl nopietnāka sērga par *covid 19* – sāremieši varētu paslēpties arī tur, un noteikti tiktu iedarbinātas vējdzirnavas. Arī šolaiku Sāremas maizes slava tālu pārsniegusi Igaunijas robežas.



Zeltīte Kaviere katra auga lietderību spēj noteikt pa gabalu, un „nederīgu” augu viņasprāt nemaz nav

Jānis Prangels allaž bija gatavs referēt par jūras kaujām, kuŗās uzvar tas, kas pratis pretiniekam ne tikai trāpīt, bet to arī... noslīcināt. Un šie upuŗi bieži nesti tieši pie mūsu Rīgas jūras vārtiem – Irbes šauruma.

Pils iekštelpās ir lielisks mūzejs, liecinājums ne tikai par senajiem, bet arī nesenajiem laikiem. Rūpīga mūzeja apskatei būtu vajadzīgas stundas četras – un uzmanies, ka tas prāmis, kas saliniekiem ir pulksteņa vietā, neaizpeld bez tevis! (Jānim Prangelam allaž taisnība, jo viņa ciltskoks balstās ne tikai abu kaimiņtautu kultūrās, bet arī – informātīvajā laukā. Igaunzemes titulu – „Robežkultūru starpnieks” – katram vis nepiešķiŗ. Bet varbūt pamatu pamatos tiešām ir tā: latvieši un igauņi ir viena tauta, tikai runā dažādās valodās. Ja notiktu vēl globālākas novadu apvienošanas, varbūt latvieši tiktu arī pie salām jūrā, tad nebūtu mums ezersalu vien. Bet, ja kādam latvietim gribas palepoties igauņu priekšā, – pastāstiet viņiem par mūsu Ežezaru! Un pajautājiet Baltijas kaimiņiem, vai viņi ko zina par peldošām salām? Ne jau deserta traukā, bet – Ungurpils ezerā.)

Bīstamais stāvkrasts un neprognōzējamā jūra

Katrai salai ir savs stāsts, sava daba un tikumi. Tiem, kuŗi ilgi nav bijuši Braitonas jūrmalā, Pangas raga klintis vispirms atgādinās angļu karalienes zemi. Zem stāvkrasta apmēram 20 metru zemāk skalojas jūra un sālsūdenī iezīmē baltus un precīzus – tādus kā peldētāju celiņus paralēli krastam. Kilometrus trīs pie jūras no krasta praktiski nav iespējams noiet, kādā vietā gan esot iekārta īpaša virve, pa kuŗu lejup laiŗoties vien drosminieki. Un raga galā – pavisam necila piemiņas zīme šausmīgajai traģēdijai – prāmjā „Estonia” bojāejai...



Akmeņu mols uz jūras pusi – tikpat čaklu roku likts kā mūsu Kurzemes piekrastē



Veicināt seno žogu atjaunošanu ir valsts interesēs, un līdz ar to akmeņi uz salas kļūst arvien vērtīgāki



Jānis Prangels parādīja akmeņu krāvumus, un katram gribējās tos papildināt kaut ar vienu akmentiņu

Jūra garantijas nedod nevienam (ne peldētājam, ne zvejniekam, ne tūristam).

Gīds mums pastāstīja, kā reiz gluži mierīgā jūrā cietis prāmis ar liepriekšējo Igaunijas prezidenti Kersti Kaljulaidu uz klāja, iebuktēts pat viņas spožais auto. Nu kaimiņiem ir jauns prezidents, kuŗa kandidātūra pavisam negaidot iznirusi tautas priekšstāvju degungalā. Tā teikt – no „mākslas jūras” dziļumiem Nacionālā mūzeja direktors Alars Kariss augstā amata pienākumus sāks pildīt 11. oktobrī. Viņš arī noteikti dosies uz Sāremā, bet prāmis negaidīs pat prezidentu. Tas ir salas pirmais likums: salu valstī visiem ir vienas lielās artērijas – prāmju līnijas.



Ja reibst galva, stāvkrastam labāk netuvoties!

Lūdz sūtīt grāmatas

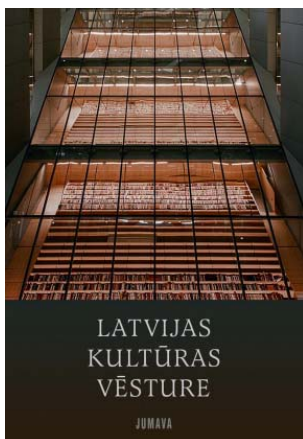
Līgatnes kultūras un atpūtas centra *ZEIT* vienība un *ZEIT* izveidotājs MARGERS EITMANIS aicina trimdā izdotās grāmatas sūtīt uz Līgatni. Plānots izveidot pievilcīgu kafejnīcu/lasītavu/izstāžu zāli, kur ārvalstīs izdotā latviešu literatūra būs visiem pieejama patīkamā gaistonē.

**Adrese: Gaujas iela 4 Līgatne, LV 4110
Ja nepieciešams, var apmaksāt pasta izdevumus.**

E-pasta adrese saziņai: info@zeit.lv

„Latvijas kultūras vēsture”

Apgāds „Jumava” laidis klajā monumentālu izdevumu „Latvijas kultūras vēsture” par kultūras mantojumu un kultūras procesiem Latvijā no gadsimtiem senas pagātnes līdz mūsdienām. Autori – Latvijas Mākslas akadēmijas profesors Ojārs Spārītis, mākslas zinātniece Edvarda Šmite, arhitektūras doktors Jānis Krastiņš, teātra zinātniece Silvija Radzobe, mūzikoloģe Ingrīda Zemzare u. c.



Grāmatā sakopoti fakti par Latvijas kultūras vēsturi, tagadni un tendencēm, tajā definētas latviskajai identitātei nozīmīgas garīgās un materiālās vērtības, nācījas vieta kopējā civilizācijas vēsturē, kā arī mijiedarbība ar citām tautām. Grāmatai ir 13 nodaļas par latviešu literatūru, folkloru, mītoloģiju, valodu, vēsturi, vizuālo mākslu, arhitektūru, modi, filmām, teātri, mūziku u. c. nozarēm, katrā izceļot svarīgākos notikumus un izcilas personības.

Grāmatā ir bagātīgs vizuālais materiāls – vairāk nekā 1000 fotogrāfiju un attēlu un chronoloģiskas notikumu tabulas. (752 lpp.)

Neatkarības karā veltīts dokumentu krājums

Grāmatas sastādītāji – vēstures doktori Ēriks Jēkabsons un Jānis Šiliņš. Turpinot Latvijas valsts un Latvijas Nacionālā archīva sāktu publikāciju seriju, vēsturnieki un archīvistu izdevuši grāmatas „Cīņa par brīvību: Latvijas Neatkarības karš (1918–1920) Latvijas Valsts vēstures archīva dokumentos” 3. daļu. Jaunajā izdevumā publicēti un komentēti 230 dokumenti no

Latvijas Valsts vēstures archīva krājuma, kas ļauj iepazīties ar militārajiem un politiskajiem notikumiem Latvijā Neatkarības kara laikā un izsekot valsts tapšanas procesam. Grāmatā iekļauts apskatāmā laika politiskās un militārās situācijas raksturojums, notikumu chronika, personu rādītājs un grāmatas kopsavilkums angļu valodā. Izdevums ir veltījums Latvijas armijas uzvarai cīņās pret bermontiešiem 1919. gada oktobrī–novembrī.

Pirmie divi dokumentu krājumi par Neatkarības kara gaitu no 1918. gada beigām līdz 1919. gada vidum izdoti 2019. gadā.



Kopīgas nometnes latviešu bērniem pasaulē

Sabiedrības integrācijas fonds (SIF) 2022. gadā sadalīs vairāk nekā € 140 000 Latvijas un ārzemju latviešu bērnu (no 6 līdz 18 gadiem) kopīgām piecu dienu nometnēm, kurās dalībnieki kopā mācīsies, iepazīsies, sadraudzēsies un uzzinās daudz ko interesantu par Latviju.

Nometnēs Latvijā vismaz pusei dalībnieku jābūt no ārzemēm. Ārzemēs rīkotajām nometnēm prasības piesaistīt bērnus no Latvijas nav obligātas. SIF sekretāriāta direktore Zaiga Pūce ir pārliecināta, ka ārzemju latviešu nometnes būs lielisks veids, kā stiprināt bērnu un jauniešu saikni ar Latviju, iegūt jaunus draugus un zināšanas par Latviju, tās dabu, kultūru, vēsturi un valodu, tā vairojot remigrācijas iespēju tām ģimenēm, kas labprāt atgrieztos. SIF pārstāve Zane Jēkabsons norāda, ka tiks atbalstītas nometnes, kurās iecerētas izglītojošas nodarbības par latviešu kultūru, vēsturi un valodu, radošās darbnīcas, zinātniski pētnieciskās aktivitātes, pārrunas, forumi, debašu klubi, konkursi, viktorīnas, kultūras un sporta aktivitātes, pārgājieni un



ekskursijas un citas mērķim atbilstošas aktivitātes.

Viena gada laikā gan ārzemju latviešu, gan Latvijas bērni var piedalīties ne vairāk kā vienā programmas financētā nometnē. Vienam projektu pieteikumam maksimālais finansējums ir € 14 000. Programmas finansējums var būt 100% no nometnes izmaksām. Ja ar € 14 000

būs par maz, rīkotāji varēs piesaistīt papildfinansējumu no citiem avotiem, piemēram, pašvaldībām, ziedojumiem, juridiskām vai privātpersonām, vai arī brīvprātīgo darbu. Dalības maksu no dalībniekiem iekasēt nevarēs.

Projektu pieteikumus vērtēs komisija, kurā ir Izglītības un zinātnes ministrijas, Kultūras ministrijas, Ārlietu ministrijas, nevaldības organizāciju, Ministru kabineta sadarbības memoranda īstenošanas padomes un Ārzemju latviešu konsultatīvās padomes pārstāvji.

Pieteikumi jāiesniedz līdz 8. oktobrim plkst. 12 pēc Latvijas laika. Konkursa nolikums, kā arī pieteikuma un budžeta veidlapas atrodamas SIF vietnē tīmeklī.

Darbi nekad nebeidzas!



Valdis Pavlovskis kārtu savu archīvu; aizvadīti 36 ražīga darba gadi Amerikas latviešu apvienībā un Amerikas baltiešu brīvības līgā – ar dokumentiem pilnas 15 kastes!

Sarunas ar rakstniekiem

Pasaules Brīvo latviešu apvienība aicina uz septiņām sarunām latviešu rakstniekus, kuŗu romāni izdoti seriļās „Mēs. Latvija, XX gadsimts” un „Es esmu...”.

Sarunas būs iešraidē PBLA Facebook, portālā LSM.lv un Zoom, iepriekš piesakoties: lora.egle@pbla.lv

Sarunu ciklā piedalās Māris Bērziņš, Nora Ikstena (septembrī), Inga Gaile, Andra Manfelde, Arno Jundze, Andris Akmentiņš, Laima Kota (oktobrī, novembrī un decembrī). Sarunas sāksies plkst. 2.00 dienā pēc Rīgas laika. Pirms katras sarunas autora izvēlēts aktieris nolasīs fragmentu no grāmatas. Sarunās piedalīsies arī vēsturnieki, antropologi un režisori.

Sarunu programma:

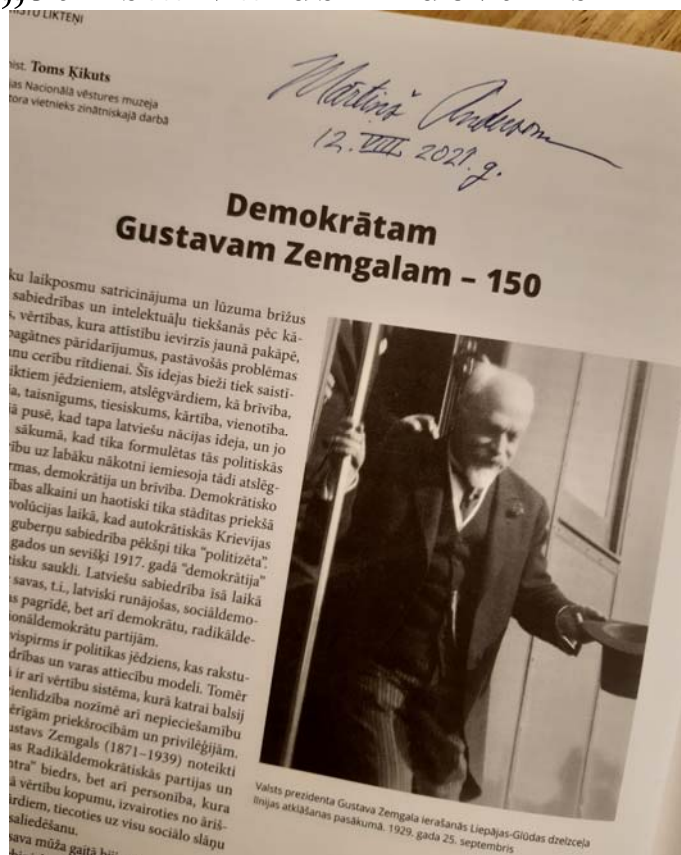
- 30. septembrī – Nora Ikstena „Mātes piens”
- 14. oktobrī – Inga Gaile „Rakstītāja”
- 28. oktobrī – Andra Manfelde „Virsnieku sievas”
- 11. novembrī – Arno Jundze „Sarkanais dzīvsudrabs”
- 25. novembrī – Andris Akmentiņš „Meklējot ezeriņu”
- 9. decembrī – Laima Kota „Cilvēks ar zilo putnu”.

Gustavam Zemgalam veltīts „Jurista Vārds” izdevums



Gustavam Zemgalam veltītā tematiskā „Jurista Vārda” laidiena (no kr.): viesredaktors Jānis Pleps, Gustava Zemgala mazmazdēls Mārtiņš Andersons, viņa dzīvesbiedre Elīna Grīniece un „Jurista Vārda” galvenā redaktore Dina Gailīte (labā pusē)

2021. gada 10. augusta preses izdevums „Jurista Vārds” veltīts Latvijas Valsts otrajam prezidentam Gustavam Zemgalam. Tājā ir vēsturnieka Toma Ķikuta raksts; tiesībnieka Jāņa Plepa pārdomas par Gustava Zemgala veto; tiesībnieka Jāņa Priekuļa pārskats par Gustava Zemgala idejām Satversmes reformai; tiesībnieka Andreja Stupina raksts par Gustavu Zemgalu – parlamentārieti; ārlietu ministra padomnieka Mārtiņa Drēģera esejiskas pārdomas par Gustavu Zemgalu – diplomātu.



Mārtiņa Andersona autogrāfs pie viņa vecvectēvam Gustavam Zemgalam veltītās Toma Ķikuta publikācijas žurnālā „Jurista Vārds”

Gardumu piedāvājums



Var pasūtīt rupjmaizi, saldskābmaizi, pīragus, kūksu, biezpienmaizi, kūpinātu lasi. Iespējama piegāde mājās!
Par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei,
tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com
Iespējams piesūtīt ar *priority mail*, cena no \$15-\$20
Edvīns Rūsis laimīgs saņemt gardo maizīti no cepējas rokām!

Latvieši pasaulē – muzejs un pētniecības centrs

Informācija par datubases ieceri,
pagātni un nākotni:

<https://www.lapamuzejs.lv/marianna-auliciema-dp-albums.../>



www.enciklopedija.lv

350 autoru 700 šķirklju – fizika, literatūra,
mūzika, vēsture, māksla utt.

Rīgas latviešu biedrības
Valodas attīstības kopas vietne tīmeklī:
<http://LVAK.wordpress.com/>

Nacionālais Kino centrs portālā www.filmas.lv
piedāvā bez maksas restaurētu klasiko filmu izlasi –
pilnmetrāžas filmas, dokumentārfilmas un
animācijas filmas. Filmām ir subtitri angļu un citās
valodās. Kolekciju papildina filmu kritiķu
vērtējums.

Iepazīsim latviešu rakstniekus

Memoriālo muzeju apvienība izveidojusi „Personību
stāstu” vietni tīmekļvietnē memorialiemuzeji.lv

„Personības stāstu” vietne ir digitālā vide, kur var
iepazīt Raini, Aspaziju, Jani Rozentālu, Rūdolfu
Blaumani, Jāni Akurateru, Ojāru Vācieti, Andreju Upīti,
Krišjāni Baronu.

Ieraksti savu vārdu Latvijas bruģakmenī!

Ikvienam ir iespēja Likteņdārzā iekalt Latvijas laukakmenī savu, tuvinieku vai draugu vārdus. Latvijas laukakmeņu bruģis tiek ieklāts Likteņdārza draugu alejā, kas ved uz dārza centrālo daļu – amfiteātri pie Daugavas. Alejas izveidei vajag 113 000 bruģakmeņu.

Likteņdārza bruģakmens kļuvis par īpašu dāvanu dzimtām un draugiem, radiem, paziņām jubilejā vai citos nozīmīgos gadījumos. Bruģakmeni var reģistrēt ar savu, tuvinieka vai drauga vārdu, ziedojot €15. Bruģakmeni iespējams pasūtīt www.draugiem.lv, vietnē www.liktendarzs.lv un ziedojot „Kokneses fonda” norēķinu kontā. Likteņdārzā turpinās daudzfunkcionālās sabiedriskās ēkas un Lielā ziedu kalna celtniecība. Nozīmīgs jaunums būs digitālā ekspozīcija „Liktens gāte”, kas stāstīs par Latvijas cilvēku likteņiem 20. gadsimtā.

Kokneses fonds



Būt veseram un baudīt dzīvi palīdzēs **ALPF MEDICARE** PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem. *ALPF Medicare* papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi. Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus. Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com



www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas.

Luvras mūzeja dārgumi

Bez maksas iespējams apskatīt turpat 500 000

Luvras mūzeja mākslas darbu:

<https://www.housebeautiful.com/.../louvre-art.../...>

Latviešu valodu tīmeklī var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, sk.: <https://elaipa.lv/Home/A1>



Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Dievkalpojumus vada diakone

Guna Reina



Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Inese Pavāre Menvielle, tālr.: 858-249-5001

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi

12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309



Latvieši Amerikā

www.latviesiamerika.com

Draudzes Lapa 2021. gada oktōbris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija



„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

- Ieraksti būs *YouTube.com* pēc dievkalpojuma
- Ja e-pastu nelietojat, lūdzu zvaniet draudzes amatpersonām pirms izziņotā dievkalpojuma

Draudzes dzīves kalendārs

10. oktobrī	plkst. 11:00	Pļaujas svētku dievkalpojums baznīcā un ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156
-------------	--------------	--

Pateicamies par ziedojumiem un atgādinām nokārtot draudzes nodevu par 2021. gadu!

Lūdzam draudzes nodevu – \$250.00 nosūtīt draudzes kasieri Dacei Taubei

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

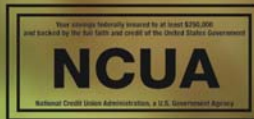
www.latvianchurchsocal.org Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com



- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuvių Kreditsabiedrība aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!



www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd. Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis pirms adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugseksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVĪDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA**
Un nosūtīt: **DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura